

החלק שני

בפירוש ההגדות אשר באו בדברת חו"ל במקומות מהתלמוד והמדרשות על עניני משיח לדקונו ואמנם כשיבטנו על פשיטתם יראו זרות וקשות על כל מאמין בעל שכל ועממם כמו שזכרתי בהקדמת זו המאמר איביו ה' כריזי עמינו המתפקדי' שות שותו השערה ובה תוכח' עם חכמי ישראל אשר בספרד זה לנו ימים וממם עמי האנשי' הפושטי' כוונס לפסולי אלהים' ותעתי' אמוניות' כתי שבא זמירות' משלי עפר בספרי פיקודים' אשר חברו והמה ג"כ הויכס בעיני ונטי' בלרי להיוחס כפי הנראה למס שזכרתי סתירת מוזמן בואת משיחיתו וליסוד האמיתי' אשר שמתו בפוך משלשת הגבולים אשר אתו קהל האמיתי' בביאורו ר"ל גבול זמן המנועות בואו וגבול זמן אפשרות בואו וגבול זמן החיוב שלא יעבור משם שלא יבא כי הוא עת הגורר לכינוי י"ת על הגאולה הנקראת עת קץ ואחרית הימים ואחרית הזמן וכבר ראיתי לחכמי' מבני עמינו מדברו בענין הסגלות והדרשות הזרות והקשות האלה בלחך משלשם דרכי' כי מהם לקחו דרך ויכחי להשיב את האפיקורסי' ולהרוס שגייתו בפיתו וסיוא תכלית כל השתדלות' כדי להשיב שות' המאמר' אי אפשר שיפירשו על עניני יושע הנגרי בעקרי דתו בדבריה' ולא שמו לב לפרש דברי הו"ל על אמתית' כ"א לשכך את האיון והגילס מפי חריות וכמו שיראה מהצדדי ויכוהים' לא כן אנכי עומדי כי הגה בזה המאמר לא לתעל' על זה יותר מדאי יענוהי' בעיני מלאכה נמכזב ואמס איבוד זמן ופועל בעל הוכה עם הנגרי' ונלחנים לפי שדעותיה' באמיתיות' הם נמנעו המציאות בעצמם ועוקרי' המיטכלת האמיתיות וההחליות הטבעיות ומי האיש החכם שחשיב שסודו בהם חכמי האמת שעולם לא נמצא בשפת' אף כי הם היו בשלם מאות שנה אחרי יושע הנגרי ואס היה שהמה קיימו וקיבלו אלהותו וסאמיתו בעקרי דתו בדברי המתפקדי' אשאלה ולמה לא יחגגרו האומרי' הסס ואיך לא נכנסו בדתו ולא נמשכו אחרי שלוחיו כיתר העמים בזיות לאל ידם לעשותו ואין מינע מהם וסנג המאמרי' שות יאמנו מספסולות כ"ש שהחכמי' הראשוני' המה דנו אותו האיש לחיותה המס ותלמידים' גוי חמיד ענינו המס פירשו החור' ומצותיה ויסרו מנהגיה ותקנותי' כל היום וכל הלילה וסי' שאלים ודורסי' מחי יוחא משיחא ואיך אפשר א"כ לומר שהס יאמנו ססי' יושע אלה ומסית' וסכבר בא וסנתצטלס החורס בביאורו : ע"כ אמרתי סנה באתי להשיב החור ימין סקר האמת עד לעצמו ומס לי עוד לעצמי' וכבר קדמיני בעניני ויכות חכמי הדורות מס שיספיק ובמאמר

הזה לא אזכיר מחנו כ"א מעט מועיר במקומות שהכרח הדברי' יביאני אליו ולכד לחטלס בפירש ההגדות ע"ס ענינס ומוזן כיוונס : וסדרך ססי אשר דרכו רבי' ונכבדי' בהסר ספיקות ההגדות וההדרשות הוא בהכחשת' ובלחי האמונה בהס ויאמרו שלא נחייב להאמין כל מס שנתצ בתלמוד ושמי שלא יאמין בדרשות איו מוכסידחו ואמונתו וכ"ס בהיות' דברי יחיד ויאמר סכבר נמצאו בדבריה' ז"ל שסס מיניס (שנמצאו בדבריהס ז"ל שסס מיני מאמרים שלא נחייב להאמינס) מס אמרוס שלא נחייב להאמינס המין הראשין כל דבר שיש בו מהלוקת ולא פורס הכרעת האמת לאחת מן הדעות כי סנה גס החילק על סניס ויני דעת שלישי אין בו עין אשר העא אחר שלא סכבר . ויזדק זה בלבד בדבריהס שאין בהס דין או מעסס : המין סב' כל מס שנמצא בו הדריינות כמו סדר בוס פלוני מהאי סלחרי שהססס עלמו פסל דבריו אין אנו מחייבים להאמינס אכל בהסך . המין השלישי כסיסי' מאמר סדרס והסגדה פרסי וימצא לו סתירה ממאמר אחר כולל מוסכס מן החורה סרליו סגדהס המאמר סרסי מפי הכללי כמסרס ז"ל עתידס א"י סחוציא בלוסקאות וכלי מילת סגדהס זה המאמר מפי הכלל שהסנימה עליו אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד וכן מס שנמצא בתלמוד מחייב מנהגי העולם הזה לחשי עולם הבא כמעסס דר' בגאי דכי מטי למערתא דאברהם אבנו אסכחים ללעיזר עבד אברהם דקאי קמים בניס א"ל מאי קעביד אברהם א"ל גייה בכניס דסרה וקמעיינים ליה בריסס וכו' שהנגלה מוס המאמר נדחס שהוא התענגיט הגשמיות אחרי ספרדס מן הגופות בעינג בשמי מפסי ביאורס האמיתי הכללי שאין בעוה"ב לא אכילה ולא שתיס : המין הרביעי במס שנאמר על דר דס וסאסמכתא שלא קיבלו מסיני כי פעמים ויכירוס חו"ל בדרך זכרון ואסמכתא ולא נחייב להאמין שפסס סכתוב ופירושו האמיתי כן הוא וכבר ססריסנו חו"ל אין מקרא יוצא מידו פשיטו לעולם וסדרסה סדרוס והכחיד ותיסס על פי שגייתו המין ההמיסי מס שזכר על דר הסיפור ממין המנעויות מבלי שימשך לנו ממנו שיש חיעלת מבואר באמונה אלא שזכר על דר הסיפור בלבד לחיעלת הרווחת החלמידים וסלידך להבניסם בביולו דבדיותא להניח להם מכובד סעין ועמל הנורסא כסיסרי רבס ב"ח וסדומס לו המין השסי במס שאמרו סדרך סחכמס מדברי סרפיות וטבעי הדברי' ותנועות סחמים שזס סי' לסס בסגרה כפי עיינס והקירח' ונסיונות' ואין האמונס מחייבת על בעל דת ולכן אמרו שנעניי סחכמס נכוו חכמי א"ס את חכמי ישראל סהיו אומרי' בגלג כביע ומנזית חור' הרי לך מבואר סבדברי סתלמוד בבלי וירושלמי